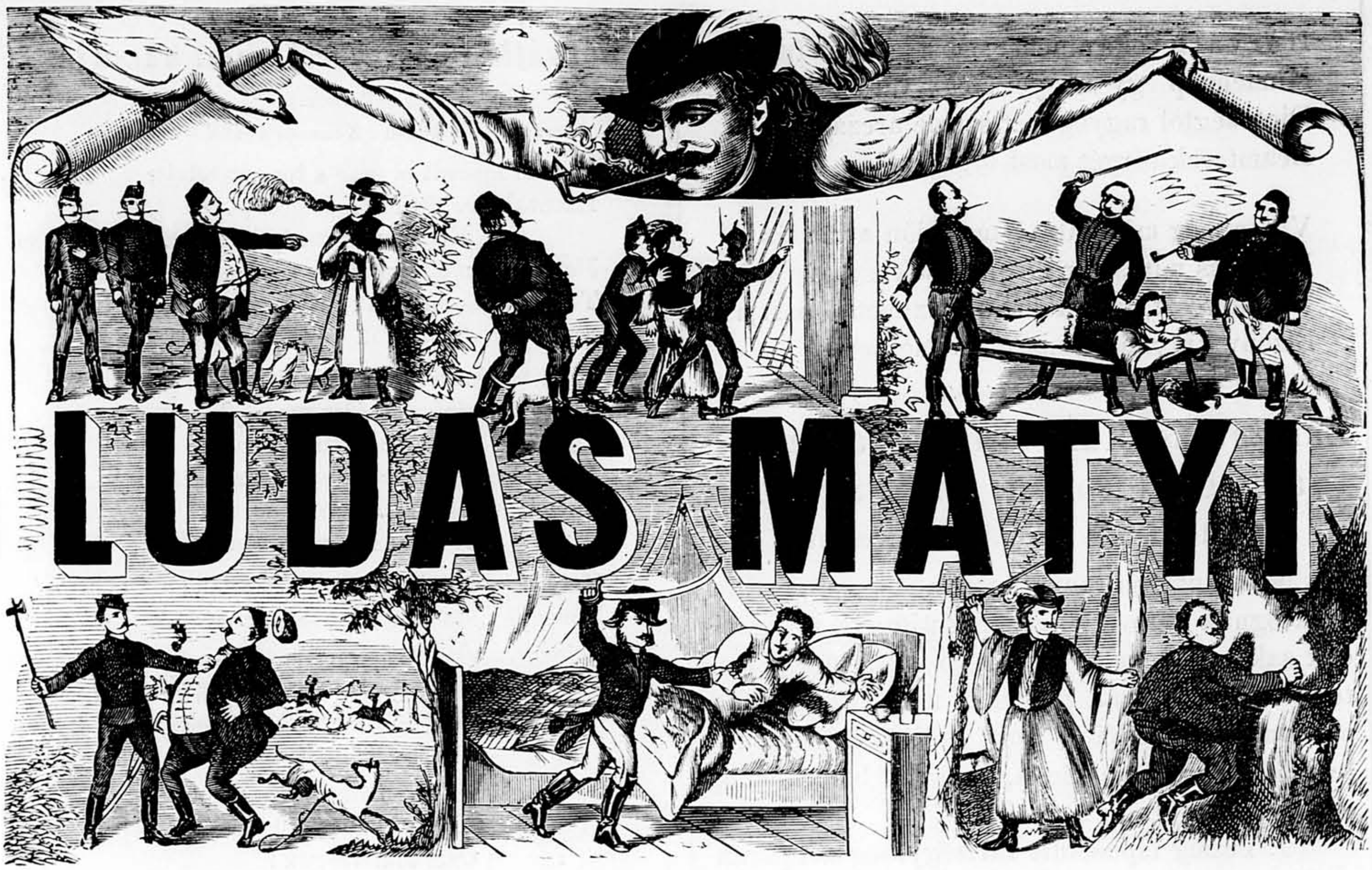

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr. | Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő. | Pest, aug. 15. 1869. 32. szám. | Gyüjtöknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár. | Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

A szánandó kormány igavonói.

Motto: Ha jól megvizsgálom,
Csak hétnek találom:
A nyolczadik nem más
Csupán csak ráadás.

Andrássy a gyeplőt tartja a kezében
Mint kocsis kormányoz fel s alá kevélyen.
Tengernyi honvédet öszve vissza szedet,
Kettőd ad Kecskemét, hármat pedig Szeged.

Eötvös a vallásnak bigott minisztere . .
Nem a lélek hanem a papok embere,
Tanfelügyelőket nevez ki bőséggel . .
Hanem a tanitók küzdenek éhséggel.

Mikó gróf épittet vasutat, gőzhajót . .
Miből vár az ország . . várhat is minden jót,
Félre megy azonban negyven ezer forint
Hollandi Ernőnek csak ugy dől a profit.

Lónyai adót hajt, accisol, exequál . .
Mind meg befundolja, ki szüz dohányt pipál . .
Fináncz s Einnemerben épen nincsen szükség
De Beszét od' adná . . szivesen ha kérnék.

Gorove mióta elesett koczkája . .
Szépen csücsül hallgat, néma lett a szája . .
Tenyésztet Kenessy Kálmussal sok halat
S a Triester Lloydnak jut a zsiros falat.

Wenkheim! ez derék hős rettegj Bács és Heves..
Jön a mumus, most lesz a fekete leves,
Baloldali ember menten becsukatik . .
Hanem a rablóknak szabad kéz hagyatik.

Mai számunkhoz van mellékelve a „Kóteri csalán bokréta“ előfizetési felhivása.

Horváth sokápihent.. most javában fungál..
Mindennap egy megyét s egy várost lepupál..
Dicsőségtől ragyog két szeme arczája . .
Beamterek sergét most organizálja.

Van-e még más hátra? most jön a ráadás
Festetics miniszter bizony csak az nem más
Rendkereszt, kutyabőrt s a czimet ő osztja . .
Bizony kutyaliter megy a világ sorja.

Zalazatozs kunyoralasa alolirottsagnag, Gorove ü miltosagahoz.

Miltozsagozs Zurunk es kevetunk!

Minekutanna annakutanna tetsz ett miltozsaktognak varmigyiket elpusztitanyi, pedig mienk sak zarva volt, meg is jo volt, merha nem termette nekunknak zabocska meg krumplicska, atta varmigyekenyir, mosd pedig megint ugy lesz, hogy nyemam kleba, tehatlan batorkodung ezekkel kunyoralni :

1. Tezsig elpusztult varmegyineg megparancsolnyi, hogy nekunk ha nem lesz zabocska, adjon krumplicska, ha az sem lesz, agyon klebacska, ha az sem lesz agyon sak borovitska!

2. Tezsig megparancsolnyi palinkus zsidonak ott Pesten a Duna parton, hogy mikor miltozsagod zarvai valasztoi bemennek palinkat innya, sokat agyon, nagyobb mirtiggel agyon.

.3 Tezsig megparancsolni financzoknak,hogy ha felesigeink borovicska főznek engedily nilkul, mig ming Pezsten napszamban szolgaljuk; valasztasi census, ne financzoljanak meg felesigeinket.

4. Tezsig megparancsolnyi panduroknak, hogy ha lopunk fat zuraság erdejirul, minket ne megtanganyalhossanag.

Majd többi kirelmunket maskor agyunk elö

alazatos szolgaji

Csvizsak Gyuro,
Prdo Jano,
Doszpod Andro,

izs a tobbi zarva elpusztult varmegyei valasztoi miltosagodnag.

Horváth Döme kecskeméti búcsuja.

(Parodia)

(Berzsenyi — bucsú : Kemenes aljától — versére.)

Messze maradt el már a torony teteje,
Ezentul elrejti Soroksár erdeje,
Kecskemét! szép képedet.
Meg állok még egyszer s reád nézek
Ti homokos buczkák! rémséges vidékek!
Szopjátok be könnyemet.

Ti láttátok „Szücsnek“ mérnöki munkáját,
S tátongó ajakam bájos mosolygását
Hat „tizedem“ kebelén.
Ti láttátok a vig választások napját,
Az elázott kortes borviritó arczát
A választás reggelén!

Mélyen illetődve bú csuzom tőletek:
Elmegyek, de mégis ott leszek veletek
A pártfogás lánczain;
Himezze bár utam aranyos ragyogvány,
Koszoruzza fejem tövises bojtorjány
Szerencsémnek karjain!

Bánatos érzéssel nézek vissza rátok
Ti szelid leányok! subás polgártársak!
Őszi mulatságok!
Nem ad vissza nekem, már semmi titeket!
Evezzem akár át homok tengerteket,
Nem látom arczátok.

Oh sokszor a szivnek dufla kamaráját,
Édes rokonérzés baráti tanyáját
Egy parancs betömi.
A szilaj vad lázak véres harczosait
S bugaczi legények rémséges vágyait
Senki meg nem töri.

Ha szivünk csendesebb, intésünk nem halljuk
Az előttünk nyiló rózsát letapodjuk —
S messze járnak szemeink!
Tehát szivünk csendes intésit meg halljuk
Az előttünk nyiló rózsát ne tapossuk
Kacsintsanak össze éles szemeink!

C . . .

Sziporka.

Panaszkodott barátjának a szegény szinész, hogy mily keserü kenyér az a szinészi pálya . . mennyit kell magolni s mennyit koplalni és még is a legjobb képet muszáj vágni a szinpadon a komédiához.

„Miért nem lettél pápista pap? — felel a szinész barátja, — ládd az, sem nem tanul, sem nem koplal, még is majd mindenik olyan képmutató komédiás, hogy a legjelesebb intrikus szinész sincs olyan.“

Párbeszéd Ludas Matyi és Bolond Istók között.

L. M. Istók te! találd el ki nagyobb ur az osztrák császár-e vagy a magyar király?

B. I. Az hiszem e kettő közt legnagyobb ur egy harmadik Kuhn generális.

L. M. Fene bánná! csak az a Kuhn igazi kún volna.

Adomák.

P. községben e napokban történt. N. J. rector ur, a funerátorral bizonyos vigalmi helyen viradt fel. Délelőtti 10 órára egy halott volt bejelentve. 10 óra felé tehát rekturam a funerátor felhivására és ösztönzésére a vigalmi háztól mámoros fővel a halottas házhoz ment, s ott ilyen halotti éneket kezdett el: „Veres csákó süvegem, most élem gyöngy életem“ sat. Funerátor uram pedig secundált hatalmasan.

Ebédet vitt a czigány az erdőre a kanásznak, menet közbe meglátott egy nyulat a bokorban. — Megállt, s elkezdett magába ilyen formán okoskodni: én most oda megyek, azt a nyulat megfogom, elvisem a tiszteletes úrnak, annak a göbéje most kelkezsett meg, majd ád érte egy nöstiny malacsot, azs majd meg ostán megkelkezik, azok megint megkelkeznek, igy les sok disnóm. Majd ostán megfogadom a Banga Palit kanásznak, kihajtatok vele azs erdőre, visem neki azs ebédet igyni, mint most, ostán mikor majd messi bent les azs erdőbe s meglátom: nagyot kiáltok neki igy-e: haó Pali haó!

Erre osztán a nyul kiugrott a bokorból és elszaladt.

Gyuri bátya arról ismeretes, hogy állitásaitól bármely vadak legyenek is azok . . . el nem áll, hanem köröm szakadtáig védelmezi.

Egyszer a többek közt azt állitotta hogy minden lutheranus ember tót, s ezen eldisputált legalább is fél napig, s mikor már minden bizonyitékaiból kiforgatták akkor azt mondá: no ha nem tót, de legalább tud tótul.

Ekkor aztán hamarjában bizonyitékul behivták a rektort, ki lutheranus volt s még sem tudott tótul, s mondák a czimborák: no Gyuri ugye lefőztünk? a rektor nem tud tótul . .

Gyuri bácsi egyet gondol s aztán rá mondja: no hát ha nem tud majd megtanul.

Találkozott két erdélyi székely egymással, s kérdi az egyik hogy ismerik-e a követjüket?

„Ismeri bizon a guta, de mi nem, azt parancsolták hogy muszáj megválasztani: hát csak rá voksoltunk.

— Hát a neevét tudják é keetek?

„Tudjuk hát, valami Kerge Pálnak hivják az isten aadtát; az urak ugyan Kerge Palinak mondták, de bizony már mi csak becsüljük egy kicsit. Hát a keetekének mi a neve ha!

„Mi ee? tudja az varasgyék, annak biz olyan valami akasztófa*) forma neve van.

Ludas Matyi megérkezésének örömünnepére.

Tehát még is valahára
Itt az én jó Matyikám!
És e szerint beteljesült
Mit Horváth Bódi kivánt.

No iszen most boldog lehet
Liberális (?) kormányunk,
Felkiálthat: „ime egygyel
Szaporodott vivmányunk!

„Szegények a miniszterek“
De szegény ám most Pest is . .
Eltávozott, ki orvoslá . .
Az erkölcsi rut pestist.

De én igen gazdag lettem,
Mert föléledt a dutyi:
Ezután már Matyikámmal
Ütjük a kormányt . . mutyi.

Göcseji Gyula.

---

*) No itt a göbék aligha nem Bittóról beszéltek.
Matyi.

Historiai kép a multból

Pályázik a báró Eötvös kultuszminiszter ő excellentiája által kitüzött első dijra.

Jelige: Szégyen a futás, de hasznos.

Eötvös: „Isten veled hazám! bátrak hazája!*)

*) Kérem a száz darab aranyat előre is mert ez a kép a mellett hogy hazai történelmi tárgyu, eszményi tartalmánál fogva is aligha nem különb az Üstökös és Borsszem Jankóban eddig megjelent képeknél.

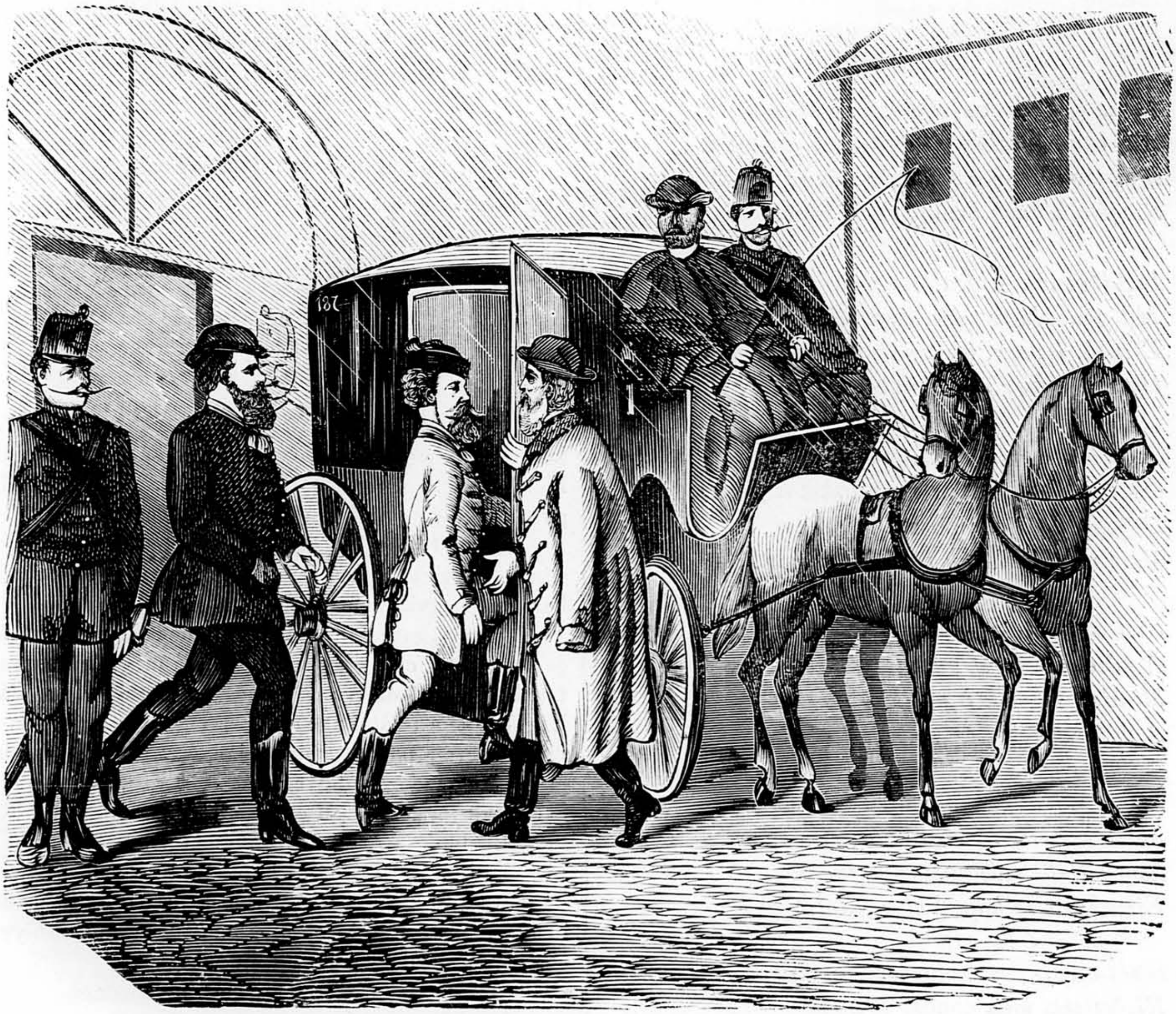
Fricskák.

Némelyik jámbor delegatyusunk igen elszörnyüködött Khun közös hadügyminiszter kezelésén, sokalván azon tömérdek milliókat miket a vitéz generál profontra subixra és futrásra faszoltat, kérdezősködött tehát, ha valjon lehetne e belőle valamicskét levonni?

Válaszul aztán azt nyerte Kuhn uramtól, hogy tudják-e hogy hivják magyarul az ő budgetjét? hát ugy hijják hogy: „noli me tangere“ azaz: orrod tőle foghagymás.

Historiai kép a jelenből

Jelige: Szólj igazat, Váczra visznek.

A mint ez megtörtént Ludas Matyival augusztus 11-én, 1869-ben.

Tempora mutantur et pápai Szabó Imre is mutatur in illis. Midőn ez a jó ur 48-ban a nemzetőröknek prédikált azt a megjegyzést tették rá: „no ebből se lesz püspök soha," s im beütött neki derekasan, hogy eltévedt voltát beismerte.

Bizony egye is a feki azt az elvhűséget akkor, midőn az ember miniszteri tanácsos, kanonok és püspök lehet egy személyben!

A veszprémi kis papok egy könyvet írtak arról, hogy miként lehetne a protestánsokat az egyedül üdvözitő akolba visszaterelni.

Ne erről gondolkozzatok fratres! hanem arról, hogy ha azt a sok menydörgő ménkü naplopó barátot kikergetik a klastromból s mindnyájának fárét adnak: mikor lesztek ti plebánosokká? Aligha meg nem vénülnek akkora az előre kiválasztott Lízik és Bábik.

Mikor Beusztnak gratulált egy pár repülő mamelnk azért, hogy a dolegatyusok eszem iszom lakomáján szajkóskodott egy pár magyar szóval, azt mondá egy bécsi öreg ur: „megálljatok, milliókat fizettek ti azért az egy két magyar szóért."

S itt van ni csakugyan ugy zsebelik őket Bécsben, hogy csakugy dülled belé a szemük.

A zárda.

Áll mogorván az apácza klastrom,
Fáj benn a sziv s nincsen reá flastrom.
Buslakodik sír a sok szüz néne;
Szegénykéknek bizony férfi kéne.

Imádkoznak alázatossággal
Mit gondolnak már ők a világgal?
Esznek, isznak, alusznak is böven...
De a vér forr a szoknya redőben.

Sohajtozva felnéznek az égre:
Oh vér! — ne vígy bennünket a jégre;
De ez a hely oly puszta oly árva...
Mért nincs nehány férfi ide zárva!?

Szól a csengő, a kaput felnyitják,
A páter jő, most gyóntatni hivták...
Minden szentek legáldottab bika
A páterek legesleg jobbika!

„Oh szent atya! nyájad régen vára
Maradj kérünk nálunk vacsorára
Meg édesül szájunkban a falat
Éjszakára se hagyd el a falat."

Sötét az éj, rosz szellemek járnak
Kisértetek, igen gonosz árnyak.
Te kapusnő! a kaput jól tedd be...
Uram! ne vigy hát a kisértetbe!

Sorra jár a kolostor szent atyja
És a szüzek szivét tapogatja.
Itt ott egy sziv olyan gyorsan égő —
Biz próbára tétetik ma még ő...

„Lányom itt a világi indulat,
Szüz szivedben oly gonoszul mulat;
Azt tartanám üzzük el belöle
Csak én tudlak megmenteni tőle."

„Oh szüz anyám! Lángzó szívem látod:
Lányod bünét tudom megbocsátod;"
És homlokát már nem szedi ránczba.
„Könnyü Katót elvinni a tánczba"!..

Meg szálta már a szent lélek árnya —
Vagy inkább a reverenda szárnya; —
Szegénykének rövidsége esvén
Karcsusága azért mulik testén.

* * *

Üveghintó épen most megállott
Elutazik egy szüz(?) a megáldott...
Meg van telve igazi malaszttal
Hanem azért senkit se magasztal.

Páter Ubrik.

A napokban a k . . . i törvényszékhez egy névtelen levél érkezett, jelentvén, hogy az ottani barátok klastromában egy páter be van falazva és szenved földi gyarlóságból eredő büne következtében.

A k..i városhatóság — a klastrom szent hely lévén — táviratilag engedélyt kért a miniszteriumtól a helyiség megvizsgálására.

A miniszterium stande pede megadta az engedélyt és a törvény emberei brachiummal megjelentek emlitett helyen felkutatva minden zeget-zugot, de Páter Ubrikot nem találták sehol.

Végre a pinczék folyosóján egy titkos ajtó vonta magára a rendörség figyelmét. Meg van, meg van! — kiáltának fel mohón. Micsoda ez itt?

Börtön; — felelt egy kedvüen a vezető barát.

Ki kell nyitni rögtön! — mond a rendörség.

Az ajtó kinyittatott, — és a hüvös pincze szobában egy tenyeres talpas, jól elhizott barát támolygott ide oda.

Maga páter Ubrik? — kérdi a rendörség.

Igen én vagyok; — feleli a szenvedö.

Hogy.. miért és mikor jutott ide? — volt az ujabb kérdés, mire a páter nagyot fujva fe lelé: Tegnap zártak ide kópé társaim, mert kissé leittam magamat.

Váczi tüskék.

VI.

Elmentek a miniszterek? el ám,
Gyógyfürdőkre maguk üdíteni;
Ők fürdenek pedig kutyabajuk
Mi meg pállunk éven át itt ni!
Már még is csak plusquam egy disznóság
Hallják kérem excellentiák!

Kik leginkább abban excellálnak,
Hogy kinozzák az ember fiát.
Mi is bajuk? talán kvóta — nátha?
Melyben önök nagyon szenvednek,
„Negyvennyolczas“ tapaszt sebeikre!
S azok tüstént szépen hegednek.
Láttuk mi már miként buzgólkodtak
A baloldal jeles orvosi:
Hideg vizzel borogatták fejük,
Mitől hátuk kezdett borsózani.
Hasztalan volt interpelláczió,
S más egyébb ily izzasztó fürdő,
Mert bajuk nem javul söt ugy látszik,
Kalapjukkal egyremásra nő.
De ha immár fürdőn brilliroznak,
A rémitő csúf czilinderek,
Tagadják el kérem: hogy m a g y a r o k
Tagadják el hogy m i n i s z t e r e k.
Jobb lesz inkább adják ki magukat
Holmi svejczer köszörűsöknek,
Legalább igy megjelenésükön;
Annyira tán meg még sem ütköznek.
Fürdés közben szokják meg a b u k á s t
Melyre ugy is igen hajlandók,
Mert a helyett: hogy a vizet mernék,
Még több nyilást ütnek a hajón.
Fürödjenek csak a miniszterek,
Hisz mi egészségesek vagyunk:
A mennyiben „romlásnak nem indult“
Ez ideig s z i v ü n k és a g y u n k.

Göcseji Gyula.

Jelenet a kultuszminiszteriumban.

E ö t v ö s. Igaz barátom igaz, én magam is hiszem hogy kegyed 16 év óta tanitja a neveléstant Kecskeméten, az előtt pedig 10 évig több jeles családok gyermekeit oktatta, azt is tudom, hogy még az előtt 4 évig készült Berlinben a pedagogiai pályára, tehát 30 év óta foglalkozik a neveléstannal, . . . hanem már megengedjen egy kissé későn jött, lássa már most ezt a kecskeméti piktor barátomat nevezem ki tolna- és baranyai tanfelügyelövé.

☛ Szives kérelem! ☚

Váczra történt deportáltatásom következtében tisztelettel felkérem elv- és munkatársaimat: hogy lapjaim szellemére vonatkozó küldeményeiket Pest Városháztér 6-ik szám alá . . magán ügybeni levelezéseiket pedig V á c z r a a sajtóvétségért elitéltek különfogházába sziveskedjenek intézni.

Vácz, auguszt. 13-án 1869.

Mészáros Károly.

Mutatvány
jelesebb költők műveiből.

1861.

. . . a mikor jött a zugó vihar
S mindent letiprott rettentő haragja
Hogy sziv szakadt meg s lecsuklott
a kar:
Nem birt velünk! mi élünk! m e g
s e f o g y v a.
É s m e g s e t ö r v e . . . él még a
magyar.

S z á s z K á r o l y,
Teleki ünnepélyekre járó hős, szabadság szónok és hazafiságköltő.

1869.

Stempli acciz quóta!

Ez a legszebb nóta!

S n a s z Károly, jelenleg miniszteri kegymosolyokat leső jobboldali leib-poéta és tanfelügyelő.

Tökszem Jankó nótája.

Tilli . . . tulli . . . tulli . . .
Van-e suk rungy hulmi?
Ide én meghveszem
Lapumba betheszem.
Bonda darab khitz khótz
Jubbuldali vadótz . . .
Én nállam elkhelnek
Mert jul megfüzetnek.
Fhül hát khanczipisthák!
Segéd diornisthák!
A miniszter mundta
Avanzsiruztatja
Khi fültesz a pincschet
És küld egy pár viczczet.
Tilli . . . tulli . . . tulli . . .

Szeretet-fillérek.

600 forint pénzbirságom fedezéséhez járultak Schreuer Ede Ugráról 50 kr, Reisner Mihály Vésztőről 1 ft és Glück Móricz Atyásról 60 kr, összvesen 2 forint 10 kr.

Fogadják az adományozók tiszteletteljes köszönetem nyilvánitását

M é s z á r o s K á r o l y.

Szeretet adományok nyilvános nyugtája.

G ö c s e i H o r v á t h G y u l a c s a l á d j a r é s z é r e

Tésy Mihály Pestről 50 kr adományozott, mely összveget az illetők kezeihez átszolgáltattam.

Pest, julius 30. 1869.

M é s z á r o s K á r o l y.

Nyilatkozat.

Napi lapjaink közül a „Magyar Ujság“, „Ellenőr“ és „Hon“ Szabó Miklós államtitkár, képviselő és septemvir ő méltósága azon rendeletét, hogy én haladék nélkül Váczra az állam fogházba szállittassam, ugy értelmezvén — mintha a közönséges fegyenczek fogházába akart volna Szabó Miklós ur elhelyezni, az igazság érdekében tartozom azon kijelentéssel, hogy a sajtóvétségesek számára berendezett különfogházba hurczoltattam.

Vácz, auguszt 11-én 1869.

Mészáros Károly.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között

Mihály: Ni ni szomszéd, azt mondják, hogy a kormány eltörli a klastromokat.. hát aztán mit csinál majd azzal a sok kan és nöstény pappal?

Iczik: Penziót ad nekik holljó khend — mint a moszkha vezetüknekh.

Ludas Matyi gyorspóstája.

R. L..nek Mohácson. Az oly sületlenségekre, mint Wáner ur feierwerk programmja: nincs terünk.

Büky László urnak Monoron. A Matyinak szombaton reggeli félkilenczkor ott kell már lenni Monoron — hanem alkalmasint először a Greislerboltban olvassák el, azért kapja ön vasárnap.

Egry Elek urnak Czekén. Hozzánk önnek nevére csupán 90 kr. küldetett, 90 kros lapunk pedig nincs, tehát nem tudtuk hogy mit küldjünk érte.. szeretetfillérnek is gondolhattuk... miután megtudtuk, hogy Matyi kell érte, expediáltuk a Matyit, s kérünk még 60 krt.

Lonkay páter et comp — beküldőjének. Esetlen az egész. Jobbat! ha adhat!

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő: **Benyei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.